

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี
www.chon.go.th

บันทึกว่าที่ และเหตุผล

ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด
พ.ศ.2542

หลักการ

เรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากสถานค้าปลีกน้ำมันเบนซิน
และน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน และธาตุ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีก
น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน และธาตุ เป็นรายได้ของ
องค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อนำไปจ่ายในกิจการตามอำนาจหน้าที่ และอำนวยความสะดวกแก่
ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

พ.ศ. 2542

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 45 (1) มาตรา 51 มาตรา 64 และมาตรา 71 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี จึงตรา ข้อบัญญัตินี้ไว้ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและ โดยอนุมัติของผู้ว่าราชการ จังหวัดชลบุรี ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี เรื่อง การเก็บ ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2542”

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2542 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในข้อบัญญัตินี้

“ภาษี” หมายความว่า ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เรียกเก็บตามข้อบัญญัตินี้

“ที่ดิน” หมายความว่า น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมัน

ที่คล้ายกัน บุหรี่จิกานเรด และบุหรี่จิการ์

“สถานค้าปลีก” หมายความว่า

(1) สถานบริการน้ำมัน ซึ่งจำหน่ายปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมัน ดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน

(2) ร้านค้าที่ได้รับใบอนุญาตขายหรือนำออกแสดงเพื่อขายหาผู้บริโภคบุหรี่ปริมาณหรือ บุหรี่จิการ์ ประเภทขายครั้งละไม่เกิน 1,000 มวน (ประเภท 3) ตามพระราชบัญญัติอาสูบ พ.ศ. 2509 และให้หมายความรวมถึงร้านค้าที่ได้รับใบอนุญาตขายหรือนำออกแสดงเพื่อขายหาผู้บริโภค บุหรี่ปริมาณหรือบุหรี่ปริมาณ ประเภทขาย โดยไม่จำกัดจำนวน (ประเภท 1) และประเภทขายครั้งละ ไม่เกิน 20,000 มวน (ประเภท 2) ตามพระราชบัญญัติอาสูบ พ.ศ. 2509 ซึ่งได้ขายครั้งละ ไม่เกิน 1,000 มวนด้วย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายก องค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดซึ่งนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้ง

“ผู้เก็บภาษี” หมายความว่า เจ้าของ ผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของสถานค้าปลีก

“องค์การบริหารส่วนจังหวัด” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี

“ภาษีอากรค้างชำระ” หมายความว่า ภาษีตามข้อบัญญัตินี้ที่มีได้ขึ้นแบบรายการภาษี พร้อมกับชำระภาษีภายในเวลาที่กำหนดตามข้อ 5.4 และภาษีที่ชำระ ไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้ จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป

ข้อ 4 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด และให้สถานค้าปลีกในเขตจังหวัดเสียภาษีตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเรียกเก็บ

ข้อ 5 การเรียกเก็บภาษี และการเสียภาษีตามข้อ 4 ให้ดังนี้ ไป ดังต่อไปนี้

5.1 อัตราภาษีที่เรียกเก็บให้เป็น ดังนี้

(1) น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน อัตราลดลด 4.54 สตางค์

(2) ภาษี รถจักรยานยนต์ และจักรยาน อัตราลดลด 4.54 สตางค์

5.2 ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีของสถานค้าปลีก ให้เกิดขึ้นในเวลาที่ได้ รับมอบสินค้าเข้าไว้ในสถานค้าปลีก

5.3 ให้ผู้ค้าปลีกเสียภาษีในเวลาที่มีความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

5.4 ให้ผู้ค้าปลีกขึ้นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพสามิตกำหนด พร้อมกับชำระภาษีต่อเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่สถานค้าปลีก ตั้งอยู่ ภายในวันที่อธิบดีของเดือนถัดจากเดือนที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

แบบของหนึ่งบาทของภาษีที่ต้องชำระตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดทิ้ง

5.5 ให้ผู้ค้าปลีกจดทะเบียนสถานค้าปลีกต่อเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิตตาม แบบที่อธิบดีกรมสรรพสามิตกำหนด ณ สำนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่สถานค้าปลีกตั้งอยู่ ให้ถือว่าใบอนุญาตขายยาสูบหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบรถจักรยานยนต์ หรือ จักรยาน ที่เจ้าพนักงานกรมสรรพสามิตออกให้ เป็นทะเบียนสถานค้าปลีกตามวรรคหนึ่งด้วย

5.6 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) ประเมินเรียกเก็บภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มจากผู้ค้าปลีก กรณีที่ผู้ค้าปลีก ไม่ขึ้นแบบรายการภาษี พร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 5.4 หรือชำระภาษีไว้ ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดแตกต่างไป

(2) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ค้าปลีกหรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ ข้อเท็จจริงหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่จำเป็น เพื่อปฏิบัติการให้เป็น ไปตามข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องให้เวลาบุคคลนั้น ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ ได้รับคำสั่งนั้น

5.7 ให้ผู้ค้าปลีกเสียเบี้ยปรับ ในกรณีและตามอัตรา ดังต่อไปนี้

(1) กรณี ไม่ขึ้นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลา กำหนดในข้อ 5.4 ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสีย

(2) กรณียื่นแบบราชการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนด
ในข้อ 5.4 แต่ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่า
ของค่าภาษีที่เสียขาดไปนั้น

5.8 กรณีผู้ค้าปลีก ไม่ยื่นแบบราชการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลา
ที่กำหนดในข้อ 5.4 หรือชำระภาษีขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.5 ต่อเดือน
หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระ โดยไม่รวมเบี้ยปรับ และการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้
คิดทบต้น โดยเงินเพิ่มตามกรณีนี้มีให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระ โดยไม่รวมเบี้ยปรับ

5.9 เบี้ยปรับและเงินเพิ่มให้ถือเป็นภาษี โดยเบี้ยปรับ หรือเงินเพิ่มให้คงหรือ
ลดลงตามระเบียบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

ข้อ 6 องค์การบริหารส่วนจังหวัดมอบอำนาจให้กรมสรรพสามิตเรียกเก็บภาษีแทน
และให้กรมสรรพสามิตออกข้อบังคับกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการจัดเก็บภาษีได้

ข้อ 7 การบังคับเรียกเก็บภาษีอากรค้างชำระ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ
ตามมาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540

ข้อ 8 ผู้ใดทำผิดหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ 5.5 ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินห้าพันบาท

ข้อ 9 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผู้ใด ไม่ยื่นแบบราชการภาษี ตามข้อ 5.4 ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหกเดือน หรือปรับ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 10 ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถือคำอันเป็นเท็จ นำพยานหลักฐานเท็จ
มาแสดง หรือยื่นบัญชีหรือเอกสารอันเป็นเท็จ เพื่อจะ ไม่เสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน
หรือปรับ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 11 ให้ความผิดตามข้อบัญญัตินี้เป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้ และให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่เป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ ภายในสามสิบวันนับแต่
วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เงินค่าปรับตามวรรคสอง ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

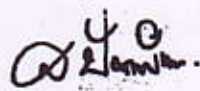
ข้อ 12 เมื่อกรมสรรพสามิต ซึ่งได้รับมอบให้เรียกเก็บภาษีแทนตามข้อ 5 เรียกเก็บ
ภาษีแทนที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด และได้หักค่าใช้จ่ายตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งออก
ตามความในมาตรา 71 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 แล้ว ให้ส่ง
มอบภาษีที่เหลือทั้งจำนวนแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี
www.chon.go.th

ข้อ 13 ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด ชลบุรี เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้
และมีอำนาจออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้
ประกาศและระเบียบตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานของ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วสิบห้าวันให้มิมีผลใช้บังคับได้

ประกาศ ณ วันที่ 30 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2542

(ลงชื่อ)
(นายภิญโญ คัมวิเศษ)
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ชลบุรี

อนุมัติ

(นายสุจริต ปิ้อฉิมพันธ์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี
ผู้ว่าราชการจังหวัด ชลบุรี